

Ivan Kral, Sono Centrum, Brno, 7. září 2017

Foto: Jaroslav Špulák (Právo)

Víte, proč se Ivan Kral na svém letošním českém turné tolik těšil do Brna? Protože si předsevzal, že po skončení setu zasedne s přítomnými diváky v klubu na zem a bude odpovídat na jejich otázky. Respektive bude vyprávět o tom, co od šedesátých let, kdy s ním rodiče opustili tehdejší Československo a zůstali ve Spojených státech, na své hudební pouti zažil.

PŘIPRAVIL: JAROSLAV ŠPULÁK (Právo)

Otázek dostal dost a obdržel by jich ještě víc, kdyby jeho kolegové neoznámili, že beseda končí. Byly to nicméně takové otázky, které by mu asi položili na besedách všude jinde. Na konci i tak příjemného setkání s diváky podepsal několik plakátů, vyfotil se s několika fanoušky a šel zalehnout do pokoje hotelu, který je přímo v komplexu Sono Centra.

V tamním klubu dokážou vykouzlit velmi dobrý zvuk nebo to tam pro zvukaře není složité díky velmi dobré akustice. Na Kralově koncertu to bylo opět slyšet. Jeho kytara, zpěv i nástroje jeho doprovodných českých muzikantů, které směle vedl kytarista Honza Ponocný, zněly průzračně, jasně a zřetelně. I proto to byl příjemný koncert.

Zazněly na něm skladby z Kralových sólových desek, jejich české kamarádky a Kral zazpíval třeba i anglickou verzi písničky, kterou před lety nabídl ve slovenském nahrávacím studiu Davidu Kollerovi na tehdy vznikající album *Černý kočky mokrý žábý* skupiny Lucie. Byl z ní *Sen*, jedna z nejslavnějších, které Lucie v repertoáru má.

Kral ale nehrál jenom na kytaru. Dvakrát zasedl k pianu a odtud zpíval. Písničku *Citizenship*, kterou mu otextovala Patti Smith, ale od pianu nezahrál, byť to před turné slíbil. Na poslední chvíli se totiž rozhodl nabídnout ji v původní kytarové verzi, té syrovější a energičtější.

Obecně to byl povedený, nicméně trochu dobrodružný koncert. Kral

často zapomínal texty (však měl vedle mikrofonu stojánek s „taháky“), a kdyby se to nestalo právě jemu, nejslavnějšímu českému rockerovi, asi by to publikum v sále jen tak neodpustilo. Občas se ztratil i v písničkách a například právě v anglické verzi *Snu* mu během vystoupení kytarista Honza Ponocný musel napovídat, jak dál.

Kapela navíc nebyla v nejlepší situaci, a bylo dobré, že byla složena z výtečných a citlivých instrumentalistů. Kral totiž začínal písně tak, jak měl právě chuť. Někdy bylo patrné, že své spoluhráče zaskočil a oni se k němu přidávali po smyslu.

Nebyl to nezapomenutelný koncert. Bylo to hezké setkání s chlapem, který ví, jaký je pravý americký rokenrol. ☒